

SÈRIE 5**Exercici 1 (3 punts)**

1.1. El *salt enrere* és una tècnica, utilitzada tant al cinema com a la televisió, que altera la seqüència cronològica de la història, connectant diferents moments i traslladant l'acció al passat. (1 punt)

1.2. Una *el·lipsi cinematogràfica* és una tècnica narrativa que consisteix en alterar la continuïtat temporal mitjançant el muntatge per permetre avançar la història en funció de les necessitats del guió.

1.3. La *continuïtat* (ràcord) en la narrativa cinematogràfica és la relació continuada entre els diferents elements visuals presents als plans de filmació per tal que no es trenqui la il·lusió de seqüència ni la credibilitat de la narració. (1 punt)

Exercici 2 (7 punts)

OPCIÓ A

2.1. (3 punts)

Es valorarà la capacitat d'anàlisi visual de la imatge proporcionada i la corresponent argumentació. És previsible que l'alumne o l'alumna no podrà desenvolupar – o ho farà d'una manera hipotètica o intuïtiva- els aspectes que no es puguin deduir l'anàlisi purament visual o dels quals no se li proporciona informació.

Es valorarà molt positivament la utilització acurada de terminologia pròpia de la matèria, encara que l'anàlisi no sigui del tot precís.

A tall de referència i context:

Amb el títol *Peret*, Colita va realitzar un dels seus retrats d'artistes i intel·lectuals que al llarg dels anys 60 i sobretot en el context de la Gauche Divine, van suposar la seva marca artística i estilística personal. En aquest cas el retratat no és un intel·lectual d'esquerres sinó un artista vinculat amb la rumba barcelonina.

Elements formals: La imatge ens mostra un pla general que col·loca Peret en un primer terme. Es tracta d'una fotografia que barreja elements naturalistes amb característiques d'estudi, ja que el protagonista del retrat, evidentment, està posant en una postura fins i tot forçada, i manté una actitud artificial. L'escenari, però, no és un estudi, ni un marc artificial, sinó un entorn del tot natural relacionat amb la pròpia essència personal i artística del retratat, com pot ser un bar qualsevol dels qui li podien servir d'escenari en alguna improvisada actuació.

Valors estètics: L'ampolla de vi, una mica buida, sobre la taula centra la imatge. La llum que entra a raig per la finestra de la dreta té un paper predominant ja que, aparentment, il·lumina tota l'escena i destaca sobretot el rostre de Peret i la seva guitarra, donant la major importància al personatge i situant-lo en el seu context artístic. Tot i la calculada posada en escena la mirada de Peret en direcció a un element situat fora de camp, a l'esquerra de la imatge, contribueix a reforçar l'aparença casual de la imatge retratada. La resta d'elements de la imatge es mantenen en una forçada penombra que destaca encara més la figura del propi Peret.

Valors de significat: Amb aquesta fotografia l'autora va voler fer un retrat marcadament formal d'un cantant de rumba emfatitzant les contradiccions entre la condició i l'origen del cantant i el seu estil definits per l'escenari triat, i la solemnitat del moment del retrat, remarcats per la roba, la composició i la il·luminació de l'escena.

2.2. (3 punts)

La lectura connotativa d'una imatge és la lectura de la significació subjectiva que una imatge provoca al seu receptor, i depèn de les diferents experiències personals i culturals de cada persona. La diferència entre l'anàlisi connotativa i l'anàlisi denotativa d'una imatge consisteix en que l'anàlisi connotativa ens ofereix el significat subjectiu de la imatge mentre que l'anàlisi denotativa dona el significat objectiu. Tot i que els exemples poden ser molt diversos i amb moltes opcions possibles, per poder ser valorats han de coincidir amb les correctes definicions dels conceptes denotatiu i connotatiu, i han de ser coherents en la seva exposició i raonament.

2.3. El *collage* en fotografia és una imatge fotogràfica formada a partir d'altres fotografies retallades i muntades sobre un suport comú. L'ús del collage fotogràfic serà, en combinació o no amb la tipografia, molt estès pels avantguardistes russos i els dadaïstes.

El *fotomuntatge* és una tècnica consistent en combinar imatges fotogràfiques o bé a través de l'exposició múltiple durant el positiu o bé a través de mètodes digitals. L'ús del fotomuntatge va ser en els inicis de la fotografia la principal forma de creació artística dels fotògrafs que volien anar més enllà del retrat naturalista de la realitat.

(2 punts)

OPCIÓ B

2.1. Es tracta de dibuixar una sèrie de nou plans en un guió il·lustrat que resumeixi l'acció. No s'ha de valorar tant la qualitat dels dibuixos com la demostració que l'alumne ha entès i sap aplicar els tipus de plans que donen continuïtat a l'acció. A sota, o al costat, de cada dibuix l'alumne ha d'identificar correctament de quin tipus de pla es tracta, bé amb el nom complet o amb les abreviatures habituals: *pla detall*, *primer pla*, *pla americà*, *pla general*, *pla zenital* i *pla nadir*.

(3 punts)

2.2. Els diferents moviments de càmera que recull Gerald Millerson en el seu clàssic manual són:

- *Panoràmica horitzontal de seguiment
- *Panoràmica horitzontal de reconeixement
- *Panoràmica horitzontal interrompuda
- *Panoràmica horitzontal en escombrat
- *Panoràmica vertical (amunt o avall)
- *Travelling *avante*
- *Travelling *retro*
- *Travelling transversal (cranc)
- *Moviment del braç d'una grua (dolly) estàtica
- *Moviment del braç d'una grua (dolly) mòbil

A aquesta enumeració de Millerson es poden afegir els moviments amb *steady cam*, bases robotitzades i la grua de cap calent guiada amb *joystick*.

Els diferents exemples poden ser ben diversos: la sensació de nàusea que es pot resoldre amb una panoràmica horitzontal en escombrat a gran velocitat; sensació de pèrdua de coneixement amb una grua de braç mòbil caient a terra; emoció, expectació, augment de l'interès que s'aconsegueixen amb una panoràmica vertical cap amunt, en canvi la panoràmica vertical cap avall proporciona decepció, tristesa o examen crític; etc.

(2 punts)

2.3. La *fosa* és un recurs que consisteix a fer aparèixer o desaparèixer gradualment les imatges de la pantalla per subexposició creixent o decreixent amb una imatge de color negre.

L'*encadenat* és un recurs que consisteix a fer aparèixer o desaparèixer gradualment les imatges de la pantalla per subexposició creixent o decreixent de dos plans.

(2 punts)